

Johannes 14 Wezenzondag

Lieve mensen van God, en samen hier gemeente van Jezus Christus, De schriftlezing uit het Johannes-evangelie bereidt ons na Hemelvaart, voor op een andere omgang met de Heer dan wij voor zijn dood – en ook nog enigszins in de tijd van de verschijningen, gewend waren.

Denkt u ook aan de Emmausgangers, die hun koppie lieten hangen, toen Jezus gekruisigd en begraven was. Zij dachten: 'Einde verhaal' – we hebben voor niets in Hem geloofd.' Zij zagen het niet meer zitten. Uit het oog uit het hart... Nee, dat juist niet!! Zij waren er nog vol van. Vol van de dramatische gebeurtenissen – wie de film The passion gezien heeft, die kan hun verbijstering en hun angstig in-zichzelf-opgesloten-zijn wel begrijpen. Jezus! dat kleine beetje goede op aarde, werd vernietigd, weggeslagen en aan een kruis gehangen – onvoorstelbaar ! Wat moesten ZIJ nu ??? - kunnen wij ons vasthouden aan 'dat kleine beetje goede op aarde' naast al het negatieve, kwade en donkere dat er zeker is ??

De Emmaüsgangers zagen Hem niet, toen Jezus als de Opgestane bij hen kwam lopen en ging uitleggen, 'dat de Christus moest lijden om in Zijn heerlijkheid te kunnen ingaan'. Dan op het moment van scheiding – bij het breken van het brood - was er de vreugde der herkenning: Hij was het! Het is de Heer die toch nog leeft, die met ons liep en die het brood brak! Hij is toch nog met ons!

Jezus belooft ons de Geest: Trooster, de Helper – en Hij verzekert ons dat Hij het is, samen met de Vader, die ZO met ons is. Als Geest aanwezig, bij ons, dichtbij als vuur van inspiratie, als stille troost nabij, waar wij diep eenzaam zijn. Na Pasen, of beter: na Goede Vrijdag, staan wij voor de keus: terugkeren naar ons oude leventje zonder hoop, zonder inspiratie, naar de dingen van alledag, of! naar de Geest verlangen, bidden vol verwachting !! Bidden is ten diepste wachten. Maranatha, Kom Heer, vernieuw mij, vernieuw ons, vernieuw Uw gebroken wereld – Laat ons niet alleen! Wij hebben geproefd van wat komen gaat, wij weten nu wat goedheid en menselijkheid is. Kunnen wij in onze levenstijd, daar-uit en daar-naar-toe leven?? Tussen Jezus-in-levende-lijve en het Koninkrijk dat ons beloofd is?!

Ziet u het verschil: wij hebben de neiging ons aan de Jezus op aarde vast te klampen, zo hebben we tenminste vlees en bloed te pakken, de Geest is zo ongrijpbaar. Ik zeg het misschien wat plastisch, maar het is 'de dood in de pot'. We kunnen Jezus niet vasthouden, we zullen het na Hemelvaart met de Geest moeten doen of het is niks. Maar de overvloed is, dat de Geest meer is dan Jezus zelf!. De Vader komt in de Geest mee !! 'Wij – Vader en Zoon – zullen tot de mens komen en bij hem wonen'. Jezus verzekert ons van de volkomen eenheid van: God de Bron, Zijn eigen missie op aarde en de Geest die ons alles zal leren en te binnen brengen.

Wie mij liefheeft zal zich houden aan wat ik zeg, en mijn Vader zal hem liefhebben, en mijn Vader en ik zullen bij hem wonen. Lieve mensen, voor de meesten van ons is dit moeilijk, moeilijk te geloven, dat God zelf, de Vader, de Opgestane Christus, de Heilige Geest dichtbij zijn, bij ons wonen. Deze aanwezigheid, is louter liefde, wil ons alleen maar goed doen. In ons is het soms voelbaar. Soms is deze aanwezigheid als een innerlijke stem. Deze stem is gebed. Dat kan zonder woorden. Want vaak zijn onze woorden armoedig, op onszelf gericht, op onze behoeften en verlangens, onze belangen soms – ook al gaat het om een naaste, om een geliefde – wij! kunnen zo slecht die ander missen... wij! voelen ons vaak alleen en verlaten...

God zou ons gebed kunnen missen. Ook al stamelen we, of zwijgen we, kunnen we de woorden niet vinden, de Geest bidt met ons, bidt in ons. Ook al zou u nu hier afwezig zijn, vol van andere gedachten of zorgen. In zekere zin doet dat er niet toe. Enkel uw aanwezigheid is al een verlangen naar de levende God. Het is een voorspel van aanbidding. Gods aanwezigheid, de liefde van de Opgestane Heer, de Geest die ons wil troosten EN VREUGDE wil schenken, zij zijn dichtbij, meer dan wij ons kunnen voorstellen.

Wij willen ons geloof telkens weer gebruiken om onze idealen te verwezenlijken. Het is de startvraag van het boek Handelingen: "Heer, bent U het nou die het Koninkrijk komt brengen, en wanneer gaat dat gebeuren?".

Het kruis van Christus en ook het kruis dat de martelaren achter Hem aan gedragen hebben, dat snappen we niet, willen we ook niet begrijpen. We willen het liefst gewoon een krachtige godenzoon, een Hercules die met macht en kracht, hier op aarde orde op zaken stelt. En ons zo als gelovige leerlingen laat delen in zijn roem en heerlijkheid. Zo is de logica van deze wereld, van ons natuurlijke denken.

Maar zo zijn, worden, en blijven we, slaven, horigen aan de dictators en de overste van deze wereld, die ons gebruiken en misbruiken zoals het hen uitkomt.

Misschien ligt hier een heel belangrijk verschil met de islam en moslims. Allereerst dit: laten wij ondanks alle moeilijkheden met islams, marokkanen enz. ons niet gelijk verheffen, als de betere godsdienst, als de betere mensen. Allereerst zijn we geroepen tot respect, tot acceptatie van wie anders is en denkt. Dat is tussen ons als westerse mensen en blanke christenen al een heel grote opgave. Ook de zogenaamde verlichte mensen dwepen met de rede en vrijheid als fundamentalistische mantra's om hun mening op te dringen aan heel de wereld, en materieel hun vermeende recht van de sterkste door te voeren.

MAAR: Het christelijk geloof kent anders dan de islam echter de Heilige Geest. Jezus zegt tegen zijn leerlingen, tegen ons zelfs: "Gij zult met de

Heilige Geest nog grotere dingen doen dan ik gedaan heb." Dat is een enorme vrijheid die we met de Heilige Geest gekregen hebben!! En Paulus zegt: "Waar de Geest van de Heer is, is vrijheid." Allah en Mohammed lijken als schepper en profeet, verder niemand nodig te hebben. Zij zijn ieder op hun beurt alleenheersers, die geen tegenspraak dulden. De Levende God – die van Israel – die heeft 'van den beginne' de mens geschapen, als partner. In de bijbel heeft vrijheid te maken met plaats laten, met ruimte scheppen voor de ander. Met SAMEN-LEVING!

Jezus heeft tegen zijn leerlingen gezegd: Ik noem jullie niet langer slaven, maar vrienden. Jullie hebben als vrienden alles van mij gehoord over de Vader. Als vrienden zijn jullie vrij – ik roep jullie op om vrij te zijn en daarmee vrucht te dragen in Mijn Naam! De gave van de Heilige Geest is dus bedoeld om ons vrij te maken, vrij van een klakkeloos herhalen wat Jezus heeft gezegd en gedaan, maar om in onze situatie, in zijn naam en in zijn geest te spreken en te werken.

De Geest zal ons leren wat het kruis van Christus in onze tijd betekent: Hoe kunnen wij moedig oneindige liefde geven? Het kruis heeft meer betekend voor de mensheid dan alle glorie die machthebbers, sterren of voetballers ooit gezocht en gekregen hebben. De vrede die Christus zijn leerlingen geeft, is de echte vrede van Gods Rijk: de volkomen liefde, troost en vreugde die gelegen is in een relatie van vertrouwen met God. Niet de halve vrede waar wij vaak genoeg mee nemen, van een zeker goed leven met een natje en een droogje op zijn tijd, en zo ongeveer 'ieder het zijne' geven – en dan inderdaad maar de grote problemen aan God overlaten...

God is liefde voor u en mij – dichtbij als een vriend. Jezus' zending was ons de Vader tonen, Zijn oneindige liefde, om het project van Gods Schepping doorgang te laten vinden, tot vervulling te brengen. Jezus roept ons niet op tot een nieuwe religie of tot een nieuwe cultus. Christen-zijn betekent niet op een bepaalde manier religieus zijn, het betekent MENS zijn naast en met God. Hersteld, herschapen, wedergeboren tot een nieuwe band met God, Christus, en de Heilige Geest. Om ook ONS leven te geven aan het Visioen van Gods Koninkrijk op aarde. Daarvoor zijn we – tot onze laatste adem – nooit te laat of te oud !

Zoals Paulus in de Galatenbrief zegt: "Besneden zijn of niet besneden zijn betekent niets, maar of je een nieuwe schepping bent. " Het beslissende is of u en ik, geloof niet als een mooi kunstje op zondag doen, maar of ik en u, daadwerkelijk proberen om als vernieuwde mensen door Jezus Christus te leven. Dat betekent sterven aan onszelf, ons oude ik van 'hebben en houwen' achterlaten als een oude jas in het kleedhokje, en het nieuwe witte kleed wat we op Pasen gepast hebben: 'God is liefde - in de kracht van kruis en opstanding', nu zelf door de Geest aantrekken! voor ons alledaagse bijzondere leven!!

Durven wij te leven in de Geest van de lijdende Christus, die opgevaren is ten hemel, en die op een verborgen manier regeert en die eens zal terugkeren ??, NIET verlangend naar een godenzoon met macht en geweld ? Ik ga heen en kom tot u. Indien jullie Mij liefhadden, zouden jullie je verblijd hebben, omdat Ik tot de Vader ga, want de Vader is meer dan ik. Jezus moeten we niet willen vasthouden. Als we werkelijk liefhebben, voelen we aan dat het om ZELF geven gaat! Om loslaten, om leven met open handen, om leven met verwondering en dankbaarheid gaat. Leven met liefde naar onszelf, naar de medemens, naar God, zal ons veel groter vreugde schenken dan we ooit gedacht hebben. KOM HEILIGE GEEST!

Amen